

DECIZIE

11 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă
Judecătorii Nicolae Clima, Iuliana Oprea,
Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Intercargo Grup”, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu răspundere limitată „Intercargo Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate în temeiul incapacității de plată, împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013, prin care a fost admis demersul lui Ghenadie Ghimp și a fost atras acesta în calitate de intervenient accesoriu și din 06 iunie 2013, prin care a fost admisă în parte cererea de revizuire depusă de Ghenadie Ghimp, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2013, prin care cerere introductivă depusă de Societatea cu răspundere limitată „Intercargo Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 03 august 2012, debitorul SRL „Intercargo Grup” s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate în privința SRL „Intercargo Grup”.

În motivarea cererii introductive debitorul SRL „Intercargo Grup” a indicat că întreprinderea a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la 14 mai 2004. Principalele genuri de activitate ale societății fiind: Comerțul cu ridicata al aparatelor de uz casnic, Comerțul cu ridicata a semințelor. În prezent activitatea întreprinderii este în declin, situația economică financiară este dificilă, în perioada anilor 2010-2011 debitorul a acumulat datorii, bazate pe contractele de cesiune, față de creditori persoane fizice în sumă de circa 340 mii lei. Debitorul SRL „Intercargo Grup” susține că se află în incapacitate de plată a datoriilor și solicită intentarea procesului de insolabilitate față de întreprinderea fondată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 august 2012 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul SRL „Intercargo Grup” SRL, IDNO 1004601001845, adresa juridică mun. Chișinău, str. Piața Gării 2 A privitor la intentarea procesului de insolabilitate în privința SRL „Intercargo Grup”. S-au aplicat măsuri de asigurare față de debitorul SRL „Intercargo Grup” în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate în scopul prevenirii modificării stării bunurilor.

În ședința judiciară administratorul provizoriu Mihail Pînzaru a prezentat raportul privind rezultatele stării de lucruri a debitorului solicitând respingerea cererii introductive din motivul, că debitorul nu dispune de bunuri pentru a acoperi cheltuielile procesului de insolabilitate și pentru a satisface creanțele creditorilor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2012 a fost respinsă cererea introductivă depusă de SRL „Intercargo Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate. S-a intentat procedura de lichidare față de SRL „Intercargo Grup” mun. Chișinău, str. Piața Gării, 2 A, IDNO 1004601001845 cu stingerea creanțelor creditoare și debitoare a acestora cu aprobarea raportului financiar și de lichidare al debitorului. S-a desemnat în calitate de lichidator al SRL „Intercargo Grup” pe Mihail Pînzaru (Certificat nr. 11565 din 10.11.2008). S-a obligat pe lichidator să prezinte instanței bilanțul de lichidare în timp de șase luni de la momentul publicării dispozitivului încheierii date.

Prin încheierea instanței de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013, a fost atras Ghenadie Ghimp, care este asociat al debitorului SRL „Intercargo Grup” cu cota de participare 50%, în procesul de insolabilitate la cererea introductivă a SRL „Intercargo Grup” în calitate de intervenient accesoriu.

La 28 mai 2013, Ghenadie Ghimp a depus cerere de revizuire împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 09 august 2012 și din 07 septembrie 2012, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea integrală a încheierilor Curții de Apel Chișinău din 09 august 2012 și din 07 septembrie 2012 și adoptarea unei hotărâri de respingere a cererii introductive, pe motiv că societatea dispune de bunuri care acoperă datoriile acumulate.

Drept temei de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) și c) CPC, invocând că la 12 aprilie 2013, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a emis decizia prin care a dispus emiterea unei noi hotărâri pe cauza civilă nr. 2a-1211/13, potrivit căreia a fost declarată nulă tranzacția de împăcare încheiată între SRL „Intercargo Grup” și Baranovschi Vladimir la 26 iunie 2012, anularea Actului de primire-predare a bunurilor imobile din 27 iunie 2012 cu revenirea imobilelor în proprietatea SRL „Intercargo Grup”. Astfel, în proprietatea SRL „Intercargo Grup” au fost reîntoarse cote-părți în proporție de 47,5% din valoarea bunurilor imobile cu nr. cadastrale 0100518.501.01 și 0100518.501. Conform informației prezentate de Bursa imobiliară „LARA”, valoarea estimată a imobilelor cu numere cadastrale sus-numite, reprezintă de la 9560000 până la 9880000 lei, prin urmare, cota-parte a SRL „Intercargo Grup” constituie circa 5 milioane lei. Respectiv, în situația în care valoarea bunurilor debitorului depășește considerabil suma datoriilor debitorului, lipsește temeiul invocat de către debitor, drept motiv de intentare a procesului de insolabilitate.

Prin încheierea instanței de insolabilitate din 03 iunie 2013 a fost atras în procesul dat, în calitate de intervenient accesoriu Mihail Baranovschi, al doilea asociat al SRL „Intercargo Grup” cu cota de participare 50% .

Prin încheierea instanței de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013 a fost admisă în parte cererea de revizuire depusă de către Ghenadie Ghimp, fiind casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2012, prin care s-a respins cererea introductivă depusă de către SRL „Intercargo Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate, a fost intentată procedura de

lichidare față de SRL „Intercargo Grup”, s-a dispus reexaminarea cererii introductive depuse de debitorul SRL „Intercargo Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate. Instanța a dispus examinarea repetată a cererii introductive înaintată de către debitorul SRL „Intercargo Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate.

Drept urmare a admiterii cererii de revizuire, instanța de insolabilitate a reexaminat cererea introductivă în aspectul temeiniciei acesteia.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2013 cererea introductivă depusă de debitorul SRL „Intercargo Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate, în temeiul incapacității de plată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Au fost anulate măsurile de asigurare aplicate față de debitorul SRL „Intercargo Grup” în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate, prin încheierea judecătoarei instanței de insolabilitate Curtea de Apel Chișinău din 09 august 2012, adoptată în cauza dată.

La 23 septembrie 2013 și suplimentar la 22 octombrie 2013, SRL „Intercargo Grup” a declarat recurs împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013 și 06 iunie 2013 și împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești enunțate și restituirea pricinii spre rejudecare la etapa continuării procedurii de lichidare a SRL „Intercargo”.

În motivarea recursului, recurentul SRL „Intercargo” a indicat că actele judecătorești contestate sunt neîntemeiate și emise cu aplicarea greșită a normelor de drept material.

Astfel consideră că încheierea din 29 aprilie 2013 emisă de instanța de insolabilitate este emisă cu încălcarea normelor de drept material, fiind aplicată legea care nu trebuia să fie aplicată (art. 67 alin (1) CPC) și interpretată în mod eronat art. 4 din Legea insolabilității din 29 iunie 2012.

Instanța de insolabilitate ignorând în totalmente reglementările speciale, în mod ilegal a atras în calitate de intervenient o persoană care nu deține statut procesual, or, conform art. 4 alin. (1) a Legii, participanții la procesul de insolabilitate sunt: Administrator provizoriu, administratorul insolabilității, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte persoane stabilite în prezenta lege.

În ceea ce privește asociatul debitorului, Ghenadie Ghimp s-a adresat cu cerere de a fi atras ca intervenient accesoriu, persoana dată poate fi antrenată în procesul de insolabilitate în cazul prevăzut de art. 248 alin. (1) al Legii și anume referindu-se la procesul SRL „Intercargo Grup”, asociatul întreprinderii insolabile poate fi imputabilă apariția stării de insolabilitate prevăzută de lit. h) a acestei norme, din cauza nedepunerii la timp a cererii introductive. Un alt statut în cadrul procesului de lichidare fondatorului legea nu atribuie.

Astfel Ghenadie Ghimp solicitând atragerea în proces în calitate neprevăzută de lege a mai solicitat respingerea cererii introductive „SRL „Intercargo Grup” privind intentarea procesului de insolabilitate. Menționează ca cerința dată a fost deja respinsă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2012. Atragerea intervenientului Ghenadie Ghimp în procesul dat este lipsită de temei juridic, cât și atragerea în aceeași calitate pe Mihail Baranovschi al doilea fondator al debitorului.

Conform încheierii din 06 iunie 2013 instanța de insolvabilitate a admis în parte cererea de revizuire depusă de Ghenadie Ghimp și a casat încheierea din 07 septembrie 2012 privind intentarea procesului de lichidare față de SRL „Intercargo Grup”. Revizuirea a fost declarată în temeiul art. 449 lit. c) CPC.

Consideră că Ghenadie Ghimp a decăzut în dreptul de a depune un recurs asupra încheierilor instanței de insolvabilitate adoptate pe marginea procesului inițiat față de SRL „Intercargo Grup”, fiind omis termenul de 15 zile. Revizuiantul nu a declarat recursul și n-a cerut restabilirea termenului pentru depunerea acestuia ci îndată a depus recursul camuflat-revizie.

Mai menționează că conform art. 8 alin. (1) al Legii nr. 149 din 29 iunie 2012 nu prevede o cale extraordinară de atac în ordine de revizuire, or, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate în termen de 15 zile de la data pronunțării, numai cu recurs și numai în cazurile prevăzute expres de lege.

O alta cale de atac decât în recurs, asupra actelor instanței de insolvabilitate legislația în vigoare nu prevede. Mai mult ca atât revizuiantul a depus cererea cu omiterea termenului tocmai în luna mai anul 2013, după 8 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al dispozitivului încheierii și nici nu a solicitat restabilirea termenului omis.

De asemenea, mai menționează că și hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2013 privind respingerea cererii introductive a SRL „Intergargo Grup” urmează a fi casată, deoarece la emiterea acestea au fost încălcate normele de drept material și procedural.

Astfel, instanța de insolvabilitate încălcând normele de drept procedural condiționate de art. 432 alin. (3) lit. b) a atras printr-o încheiere o persoană interesată în proces adică pe Vladimir Baranovschi, însă totodată nu a citat aceasta în ședințele de judecată la examinarea în fond a pricinii și pronunțarea hotărârii definitive.

Argumentul instanței în respingerea cererii introductive precum că costul bunurilor debitorului depășesc datoriile acumulate, această argumentare a instanței este una neîntemeiată, deoarece contravine materialelor pricinii, datelor contabilității anexate și actelor organelor de resort.

Mai mult ca atât decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2013 privind reîntoarcerea bunurilor nu este irevocabilă, fiind atacată cu recurs.

De asemenea instanța neîntemeiat a respins demersul lichidatorului privind suspendarea procesului de lichidare față de SRL „Intercargo Grup” până la examinarea recursului asupra deciziei Curții de Apel din 12 aprilie 2013.

O altă greșală a instanței expusă în hotărârea recurată este că a apreciat critic afirmațiile administratorului provizoriu precum că potrivit Registrului bunurilor imobile deținut ÎS „Cadastru” debitorul, la moment nu are proprietăți, acest fapt este incontestabil, deoarece într-adevăr de la momentul admiterii spre examinare a cererii introductive și până în prezent SRL „Intercargo-Grup” nu deține bunuri imobile.

Totodată, mai menționează că instanța a lipsit o persoană în anumite atribuții, impune această persoană să-și exercite aceste atribuții.

Este lipsită de temei juridic argumentul instanței de respingere a cererii introductive din motivul că aceasta nu corespunde exigențelor Legii insolvabilității în redacția anul 2001, Legii privind societățile cu răspundere limitată și Legii

insolvabilității în vigoare, deoarece legile enunțate nu prevăd convocarea adunării generale a asociaților de către administrator înainte de a depune cererea introductivă și nici nu îl obligă să anexeze dovada convocării, petrecerii acestei adunări sau procesului-verbal al adunării. Mai mult, nici unul din asociații SRL „Intergarco Grup” nu și-au exprimat acordul de a suporta cheltuielile procesului de insolvabilitate.

Este lipsită de logică și obligarea administratorului societății să convoace adunarea generală înainte de a depune cererea introductivă, or, conform art. 25 alin. (2) al Legii din 14 noiembrie 2002 dreptul de a depune cererea introductivă deține organul executiv – administratorul societății, persoana care deține dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorul debitorului. În speță unica persoană care deține dreptul depunerii cererii introductive în cazul SRL „Intercargo Grup” este administratorul întreprinderii.

La cererea de recurs suplimentară SRL „Intercargo Grup” a anexat decizia Curții Supreme de Justiție din 09 octombrie 2013 prin care s-a casat decizia instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen, întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierilor Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013 și 06 iunie 2013, precum și hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2013 cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță din următoarele considerente.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanță de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

S-a stabilit că recurentul SRL „Intercargo Grup” prin cererea de recurs contesta legalitatea încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013, încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013 și hotărârea aceleiași instanțe din 06 septembrie 2013.

Judecând pricina instanța de recurs conchide că recursul este întemeiat iar actele judecătorești contestate emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural reieșind din următoarele.

Din actele pricinii s-a stabilit că la momentul depunerii cererii introductive de către debitor – 03 august 2012 și realmente la emiterea încheierii din 09 august 2012, prin care a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul SRL „Intercargo Grup” era aplicabilă Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate corect a aplicat prevederile Legii insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001, în vigoare, la depunerea cererii introductive, și prevederile Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, aplicabilă la moment.

S-a mai stabilit că conform datelor de la Camera Înregistrării de Stat din 12 noiembrie 2010, SRL „Intercargo Grup” are doi asociați: Mihail Baranovschi și

Ghenadie Ghimp, ambii deținând câte 50% din partea socială. La data de 21 iunie 2012 administrator al societății era Vadim Manughevici (f.d.11).

La balanța societății s-au aflat bunuri imobile cu numărul cadastral 0100518.501, cota parte în proporție de 47,5% (teren) și 0100518.501.01 cota parte în proporție de 475/1000 din construcție, amplasate în mun. Chișinău, str. Mihai Viteazu 11V, care drept consecință a încheierii tranzacției de împăcare dintre SRL „Intercargo Grup” în persoana administratorului societății V. Manughevici și M. Baranovschi, confirmată prin hotărârea arbitrală din 26 iunie 2012, a fost transmisă lui M. Baranovschi în contul stingerii datoriei.

Drept urmare a adoptării încheierii judecătorului instanței de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău din 09 august 2012, prin care a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul SRL „Intercargo Grup”, IDNO 1004601001845, s-au aplicat măsuri de asigurare față de debitorul SRL „Intercargo Grup” în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate în scopul prevenirii modificării stării bunurilor, fiind desemnat administratorul provizoriu Mihail Pînzaru.

În ședința judiciară a instanței de insolabilitate administratorul provizoriu Mihail Pînzaru a prezentat raportul privind rezultatele stării de lucruri a debitorului.

La etapa administrării provizorii, administratorul provizoriu a adus la cunoștința organelor și instituțiilor de stat care duc evidența bunurilor întreprinderii, despre măsurile de asigurare dispuse de către instanța de insolabilitate, fiind trimise și înregistrate în registrele specificate în art. 26 al Legii insolabilității din 29 iunie 2012, copiile încheierii respective. Concomitent, registrele sus nominalizate au fost sesizate de către administratorul provizoriu despre masa debitoare înregistrată după SRL „Intercargo Grup” fiind solicitat aplicarea sechestrelor asupra bunurilor întreprinderii.

Printre altele, au fost notificate despre aplicarea măsurilor de asigurare, Registrul bunurilor imobile, Registrul transportului auto, organul vamal, Registrul persoanelor juridice, banca comercială, judecătoria și executorul judecătoresc în raza teritorială a căroră înregistrează sediul debitorului, organul fiscal, Registrul gajului.

Potrivit informației prezentată, de către registrele enumerate anterior, la situația lunii august anul 2012 debitorul nu înregistrează bunuri imobile cu drept de proprietate pe teritoriul Republicii Moldova, nu deține careva bunuri materiale în antrepozitele vamale, conform datelor Direcției Principale înregistrare a Transportului după „Intercargo Grup” SRL nu înregistrează unități de transport, potrivit datelor Registrului gajului al Ministerului Justiției, debitorul nu are bunuri mobile gajate înregistrate. Soldul conturilor curente ale debitorului deschise în BC „Fincombank” SA este egal cu „zero”. În Registrul persoanelor juridice, debitorul „Intercargo Grup” SRL nu este coasociat al altor persoane juridice din țară.

Conform răspunsului organului cadastral din 28 august 2013, pe numele „Intercargo Grup” SRL nu au fost depistate bunurile imobile cu drept de proprietate pe teritoriul Republicii Moldova, iar conform răspunsului băncii din 23 august 2013, soldul conturilor debitorului în monedă națională și în valută străină este cotate cu „zero”.

Datoriile „Intercargo Grup” SRL în conformitate cu datele contabilității a întreprinderii, conform descifrării conturilor contabile, constituie 584 545,51 lei.

Datorii față de angajați, la compartimentul retribuția muncii, „Intercargo Grup” SRL nu înregistrează, precum și careva indici aferente bugetului de stat.

Este cert faptul că instanța de insolvabilitate la emiterea hotărârii de respingere a cererii introductive s-a baza pe decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2013, prin care a fost declarată nulă tranzacția de împăcare încheiată între SRL „Intercargo Grup” și Vladimir Baranovschi din 26 iunie 2012 cu anularea actului de primire-predare a bunurilor imobile din 27 iunie 2012 cu revenirea imobilelor în proprietatea SRL „Intercargo Grup”.

Astfel, instanța de insolvabilitate a concluzionat că în proprietatea SRL „Intercargo Grup” au fost reîntoarse cote-părți în proporție de 47,5% din valoarea bunurilor imobile cu nr. cadastrale 0100518.501.01 și 0100518.501, amplasate în mun. Chișinău, str. Mihai Viteazu, 11”V”, care conform informației prezentate de Bursa imobiliară „Lara”, valoarea estimată a imobilelor cu numere cadastrale enunțate, reprezintă de la 9560000 până la 9880000 lei, iar cota-parte a SRL „Intercargo Grup” constituie circa 5 milioane lei, motiv din care a ajuns la concluzia ca cererea debitorului nu se încadrează în prevederile normelor legale în baza cărora debitorul este în drept să depună cerere introductivă.

Însă, la cererea de recurs suplimentară este anexată decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 09 octombrie 2013 prin care a fost admis recursul declarat de Vladimir Baranovschi, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2013 și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2013, prin care a fost respinsă acțiunea lui Ghenadii Ghimp împotriva SRL „Intercargo Grup”, Vladimir Baranovschii și Inga Baranovschii cu privire la recunoașterea tranzacției de împăcare, anularea actului de primire-predare al bunurilor și recunoașterea dreptului de proprietate.

În situația dată, instanța de recurs consideră că hotărârea instanței de insolvabilitate neîntemeiată și ilegală, deoarece este bazată pe o hotărâre judecătorească care ulterior a fost casată.

În ceea ce privește legalitatea încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013 prin care a fost admis în procesul de insolvabilitate și a examinat cererea de revizuire a lui Ghenadie Ghimp casând încheierea Curții de Apel din 07 septembrie 2012 prin care a fost intentat procesul de lichidare față de SRL „Intergargo Grup”, instanța de recurs reține următoarele.

Ghenadie Ghimp a depus cerere de revizuire în temeiul art. 449 lit. c) CPC. Astfel revizuirea este o cale extraordinară de atac care presupune redeschiderea procedurilor judiciare în privința unei cauze civile. Aceasta nu presupune rejudecarea cauzei în mod implicit, ci doar ca efect al admitterii cererii de revizuire, ceea ce prezumă existența temeiurilor în acest sens.

Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 nu prevede o cale extraordinară de atac în ordine de revizuire, or, conform art. 8 alin. (1), hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate în termen de 15 zile de la data pronunțării, numai cu recurs și numai în cazurile prevăzute expres de lege.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de insolvabilitate prin emiterea încheierilor din 06 iunie 2013 și din 29 aprilie 2013 a admis motive de revizuire și

a atras în proces un nou participant în procesul de lichidare cu toate că legislația în vigoare nu prevede o altă cale de atac asupra actelor instanței de insolabilitate decât în recurs.

La caz, legea procesual civilă prevede calea de atac în ordine de revizuire a cauzelor civile, în ordine generală, însă Legea insolabilității este o lege specială, încheierea adoptată prin prisma prevederilor acestor legi nu poate fi rejudecată întru admiterea unei revizuii, cu atât mai mult că, în caz concret revizuiantul Ghenadie Ghimp nu dispune de temeiuri pentru asemenea rejudecare pe motivele art. 449 CPC.

Așa dar, conform încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013, instanța de insolabilitate întru admiterea revizuii în temeiul lit. c) art. 449 CPC, admite ca probă opinia lui Genadie Ghimp precum că acestuia i-a fost încălcat dreptul de proprietate asupra fondului statutar al debitorului în care revizuiantul deține cota de 50% și că drepturile acestuia au mai fost lezate prin aplicarea măsurilor de asigurare prin inițierea procedurii de lichidare față de SRL „Intercargo Grup”.

În încheierea recurată din 29 aprilie 2013, instanța de insolabilitate nu și-a argumentat prin ce anume și cum au fost lezate drepturile revizuiantului Ghenadie Ghimp. La fel, încheierea din 06 iunie 2013 nu conține argumentarea calității procesuale a revizuiantului cu care ultimul urma să fie atras în procesul dat la 09 august 2012, când s-a admis spre examinare cererea introductivă.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău admitând că Ghenadie Ghimp este participant la procesul de lichidare a SRL „Intercargo Grup” în încheierile din 29 aprilie 2013 și 06 iunie 2013 nu a motivat care calitate la etapa inițierii lichidării urma a fi atribuită revizuiantului.

Instanța de recurs consideră că argumentele invocate de recurent sunt importante pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

Din cele expuse mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție statuează că concluziile incomplete expuse de instanța de insolabilitate în hotărârea și încheierile contestate, precum simplele afirmații, că faptele expuse mai sus rezultă din probele dosarului, fără să se arate o apreciere a argumentelor invocate de către ambele părți, acest fapt constituie o nemotivare a hotărârii.

Abținerea primei instanțe de la furnizarea unui răspuns explicit constituie o încălcare a art. 6 §1 CEDO, deoarece recurentului nu i-a fost acordată posibilitatea de a ști dacă aceste argumente au fost neglijate sau respinse și în ultimul caz, motivele acestei respingeri.

În acest concurs de împrejurări, instanța de recurs consideră că nu se poate dispune posibilitatea examinării soluției actelor judecătorești contestate, deoarece în indicarea tuturor motivelor de fapt și de drept care au format convingerea instanței de insolabilitate, instanța de recurs nu are criterii de apreciere a temeiniciei sau netemeiniciei soluției pronunțate.

Urmează a fi menționat faptul, că la rejudecarea pricinii instanța de insolabilitate urmează să țină cont de cele menționate și în dependență de probele acumulate, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, în cauză s-a constatat eroarea judiciară care nu poate fi corectată de instanța de recurs,

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2013, încheierile Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013 și 06 iunie 2013 cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În conformitate cu art.445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Intercargo Grup”.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2013 și încheierile Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013 și din 29 aprilie 2013, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu răspundere limitată „Intercargo Grup” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate în temeiul incapacității de plată cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău de la etapa de examinare a cererii de revizuire.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Nicolae Clima

Iuliana Oprea

Ion Druță

Ion Corolevschi